

Sygn. akt VI Ga 217/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w R. VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass - Kloc

Sędziowie: SO Anna Harmata (spr.)

SO Marta Zalewska

Protokolant: inspektor Agnieszka Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 r. w R.

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z o.o. z siedzibą w Ś.

przeciwko: (...) Company SE w R.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 17 marca 2016 r., sygn. akt V GC 1532/15

co do pkt I w części i pkt III

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I i III w ten sposób, że :

I. zasądza od pozwanego (...) Company SE w R. na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. z siedzibą w Ś. kwotę 440 zł (czteryście czterdzieści złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 maja 2015r. do dnia zapłaty,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 34,08 zł (trzydzieści cztery złote 08/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,

2.zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

sygn. akt VI Ga 217/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 października 2016r.

Powód I. sp z z o.o. w Ś. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Company SE w R. kwoty 830 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji w dniu 26.03.2013r. pojazd należący do T. S. uległ uszkodzeniu, odpowiedzialność odszkodowawczą ponosi pozwana, sprawca szkody był u niej ubezpieczony w zakresie OC. W dniu 26 marca 2013r. poszkodowana wynajęła samochód zastępczy marki P. (...) (klasa B) na okres 14 dni od dnia 26 marca 2013 r. Na mocy umowy cesji z dnia 26 marca 2013 r. przeniosła na powoda wierzytelność odszkodowawczą dot. zwrotu kosztów najmu. Należność z powyższego tytułu wyniosła kwotę 1.820 zł netto. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za skutki ww. kolizji i przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 990 zł netto, ograniczając czas wynajmu pojazdu zastępczego z 14 do 9 dni oraz jednostkową stawkę najmu z kwoty 130 zł netto do 110 zł netto.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwany (...) Company SE w R. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował czasokres trwania najmu zastępczego jako pozostającego w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 26 marca 2013 r. W ocenie pozwanego również stawka czynszu najmu w wysokości 130 zł netto została rażąco zawyżona w stosunku do stawek obowiązujących na rynku. Adekwatną stawką czynszu najmu jest bowiem kwota 110 zł netto. Pozwany zakwestionował również legitymację czynną powoda do wytoczenia powództwa z uwagi na nieważność umowy przelewu.

Wyrokiem z dnia 17 marca 2016r. Sąd Rejonowy w R. zasądził zasądza od pozwanego (...) COMPANY SE w R. na rzecz powoda (...) Spółka z o.o. z siedzibą w Ś. kwotę 570,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 maja 2015r. do dnia zapłaty (I), w pozostałej części powództwo oddalił (II), zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 102,40 zł tytułem kosztów procesu.

W uzasadnieniu powyższego Sąd ustalił, iż w dniu 26 marca 2013 r. w R. miał miejsce wypadek komunikacyjny w wyniku, którego uszkodzeniu uległ samochód marki H. (...) o nr rej. (...), należący do poszkodowanej T. S.. Sprawca szkody posiadał aktualne ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego (...) Company SE w R.. W dniu 26 marca 2013 r. poszkodowana T. S. zawarła z powodem (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś. umowę najmu pojazdu zastępczego marki P. (...) o nr rej. (...) (klasa pojazdu B). Zgodnie z § 2 pkt. 1 strony zawarły umowę na czas trwania naprawy pojazdu poszkodowanego, nie dłuższy jednak niż 30 dni. Zgodnie z § 13 pkt. 1 umowy strony ustaliły wysokość stawki dziennej czynszu najmu pojazdu dla klasy B na kwotę 130 zł netto. Jednocześnie z umową najmu pojazdu zastępczego strony zawarły umowę cesji wierzytelności przysługującej poszkodowanej w stosunku do pozwanego w związku z kolizją z dnia 26 marca 2013 r. – na mocy której powód nabył wierzytelność odszkodowawczą w stosunku do pozwanego obejmującą koszty najmu pojazdu zastępczego. Samochód zastępczy został wydany poszkodowanej w dniu 26 marca 2013 r., a jego zwrot nastąpił w dniu 9 kwietnia 2013 r. - najem trwał 14 dni. W dniu 26 marca 2013 r. poszkodowana dokonała zgłoszenia szkody u pozwanego i oddała samochód H. (...) o nr rej. (...) do naprawy. W dniu 28 marca 2013 r. miały miejsce oględziny przednaprawcze, jak również tego samego dnia dostarczono do serwisu zatwierdzoną przez ubezpieczyciela kalkulację naprawy. W dniu 28 marca 2013 r. złożono zamówienie na części zamienne, które to zamówienie zostało zrealizowane w dniu 30 marca 2013 r. Dni 31 marca i 1 kwietnia 2013 r. to dni ustawowo wolne od pracy (Niedziela Wielkanocna i Poniedziałek Wielkanocny). W dniu 5 kwietnia 2013 r., serwis, bez potrzeby dokonywania dodatkowych oględzin, sporządził kosztorys naprawy i wysłał do pozwanego. Zmiana w kosztorysie dotyczyła wyłącznie ustalenia kosztów naprawy pojazdu bez wskazywania na nowe uszkodzenia czy konieczność uwzględnienia dodatkowych części. Kosztorys został zaakceptowany przez pozwanego w dniu 8 kwietnia 2013 r. Zakończenie naprawy pojazdu i jego odbiór przez poszkodowaną miał miejsce w dniu 9 kwietnia 2013 r. W dniu 26 kwietnia 2013 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.238,60 zł brutto z terminem płatności do dnia 10 maja 2013 r. Na powyższą kwotę składały się koszty najmu samochodu P. (...) przez okres 14 dni przy przyjęciu stawki dziennej czynszu najmu w wysokości 130 zł netto oraz uwzględnieniu podatku VAT. Decyzją z dnia 16 maja 2013 r. pozwany przyznał poszkodowanej odszkodowanie w wysokości 7.287,93 zł netto, w tym kwotę 990 zł netto tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany zakwestionował wysokość przyjętej stawki dobowej czynszu najmu samochodu zastępczego w wysokości 130 zł netto i dokonał jej weryfikacji według stawki średniej z rejonu poszkodowanego, odpowiadającej klasie pojazdu wynajętego. W ocenie pozwanego stawka ta winna kształtować się w wysokości 110 zł netto. Pozwany zweryfikował również okres najmu pojazdu zastępczego i uznał za uzasadnione 9 dni najmu, tj. 5 dni od daty wynajęcia pojazdu

do dnia otrzymania części przez warsztat, 1 dzień wolny od pracy, 3 dni technologicznego czasu naprawy. Pismem z dnia 28 maja 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 830 zł netto tytułem odszkodowania, obejmującego zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

Na podstawie poczynionych ustaleń Sąd Rejonowy uznał, iż powód skutecznie nabył wierzycelność o odszkodowanie w stosunku do pozwanego ubezpieczyciela. Jednym z elementów szkody komunikacyjnej mogą być koszty najmu pojazdu zastępczego pozostające w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę jako mieszczące się w skutkach szkodowych podlegających wyrównaniu przez ubezpieczyciela lub sprawcę szkody. Strona pozwana nie kwestionowała zasadności wynajmu samochodu zastępczego przez poszkodowaną. W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd przyjął za uzasadniony okres najmu samochodu zastępczego w wymiarze 12 dni. Sąd podzielił argumentację strony pozwanej, że dłuższy okres najmu pojazdu zastępczego był konsekwencją złej organizacji pracy w warsztacie naprawczym, za którą to okoliczność pozwany nie ponosi odpowiedzialności. Na powyższy okres składał się okres pięciu dni organizacyjnych (bezsporne między stronami od 26 marca do 30 marca 2013 r.), następnie dwa dni ustawowo wolne od pracy (31 marca 2013 r. i 1 kwietnia 2013 r. - święta Wielkanocne), trzy dni technologicznie uzasadnionego okresu naprawy pojazdu (uznane przez pozwanego - jakkolwiek z obu kalkulacji przedstawionych przez pozwanego wynika, że czas ten był krótszy i wynosił ok. 10 Rbg - 2 dni) oraz jeden dzień na wydanie pojazdu poszkodowanej. Mając na względzie powyższe najem powinien zakończyć się w piątek 5 kwietnia 2013 r. Nie było uzasadnione wstrzymanie naprawy przez zakład naprawczy i oczekiwanie na poprawioną kalkulację. Zmiana w kosztorysie z dnia 5 kwietnia 2013 r. dotyczyła wyłącznie ustalenia kosztów naprawy pojazdu bez wskazywania na nowe uszkodzenia czy konieczność uwzględnienia dodatkowych części. Warsztat jako profesjonalista powinien dokonać weryfikacji kalkulacji kosztów naprawy już na samym początku po otrzymaniu pierwotnej kalkulacji z dnia 28 marca 2013 r. (w szczególności, że dotyczyła ona wyłącznie cen części i robocizny, a nie nowych uszkodzeń ujawnionych w toku naprawy). Z tego też względu przedłużenie naprawy oraz najmu zastępczego do dnia 9 kwietnia 2013 r. było bezzasadne.

Odnośnie przyjętej stawki Sąd Rejonowy wskazał, iż to na dłużniku ciąży obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Jednakże ciężar udowodnienia w rozumieniu art. 6 k.c. zarzutu rażącego wygórowania stawki jednostkowej czynszu najmu spoczywa na stronie pozwanej, która temu ciężarowi w niniejszej sprawie nie sprostała. Strona pozwana nie przedstawiła żadnych zarzutów na okoliczność rażącego wygórowania stawki zastosowanej przez powoda. Nadto stawka ustalona przez powoda jest jedynie o ok. 18% wyższa od stawki wskazanej przez pozwanego - w związku z czym nie może zostać uznana za rażąco wygórowaną.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 § 1 i 2 k.c. przyznał powodowi dalsze odszkodowanie w kwocie 570 zł (3 dni x 130 zł oraz 9 x 20 zł). O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Powód wygrał proces w 68,67%, a pozwany w 31,33%. Koszty powoda wyniosły 239 zł, a łączne koszty procesu to 436 zł. Powoda winny obciążać koszty w wysokości 136,60 zł. Z uwagi na powyższe należnym mu był zwrot 102,40 zł od pozwanego.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany, w części to jest w pkt I zakresie zasądzającym od pozwanego na rzecz powoda ponad kwotę 440 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 maja 2015 do dnia zapłaty, oraz w pkt III w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi pozwany zarzucił naruszenie prawa materialnego to jest art. 361 § 1 KC poprzez zasądzenie odszkodowania za 12 dni najmu pojazdu zastępczego przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym dotyczącym naprawy pojazdu poszkodowanego, które powinna trwać od 26 marca 2013r. do 5 kwietnia 2013r. czyli 11 dni kalendarzowych, które to odszkodowanie dotyczące 1 dnia kalendarzowego nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem odszkodowawczym z dnia 26 marca 2013r.

Wobec powyższego apelujący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części w pkt I i w pkt III oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

W ocenie apelującego sąd pierwszej instancji prawidłowo zweryfikował twierdzenia stron, w szczególności strony powodowej dotyczących kwestii czasu trwania naprawy pojazdu, która warunkowała czas najmu pojazdu zastępczego. Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny, jak również nie dopuścił się uchybień w zakresie postępowania dowodowego. Pomimo jednak prawidłowego ustalenia czasu trwania naprawy i najmu pojazdu zastępczego sąd pierwszej instancji błędnie przyjął że od dnia 26 marca 2013r. do dnia 5 kwietnia 2013r. upływa 12 dni kalendarzowych, chociaż w.w okres to 11 dni kalendarzowych. Oznacza to że właśnie taka liczba dni najmu pojazdu zastępczego powinna zostać przez sąd pierwszej instancji uwzględniona, ponieważ ten okres najmu pojazdu zastępczego jest najmem celowym i koniecznym, jak również pozostaje z adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem odszkodowawczym z dnia 26 marca 2013r. Mając więc powyższe na uwadze Sąd pierwszej instancji winien był zasądzić na rzecz powoda kwotę 440 zł, stąd wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 130 zł.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego jest uzasadniona.

Przedmiotem apelacji jest czasokres określony przez Sąd Rejonowy jako uzasadniony czas naprawy, jak zasadnie Sąd ten wskazał będący pewnym procesem składającym się z czasokresu czynności naprawczych, oględzin pojazdu, sporządzenie i zatwierdzenia kalkulacji szkody, zamówienia części czasu, oczekiwania na realizację tego zamówienia. W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał Sąd Rejonowy przyjął, że na uzasadniony czas naprawy złożyły się : 26 marca 2013r. – do 30 marca 2013r. - 5 dni organizacyjnych; 31 marca 2013r. i 1 kwietnia 2013r. - 2 dni ustawowo wolne od pracy; 2 kwietnia 2013 do 4 kwietnia 2013r. - 3 dni technologicznie uzasadnionego okresu naprawy pojazdu; 5 kwietnia 2013r. - 1 dzień na wydanie pojazdu poszkodowanej. Przyjęta przez Sąd dla powyższego zakresu argumentacja jest precyzyjna przekonywująca, znajdując odzwierciedlenie w zebrany materiał dowodowy, ocenionym przez Sąd prawidłowo i logicznie. Wbrew jednak dokonaniem przez Sąd Rejonowy podsumowaniu powyższy czasokres to łącznie 11 , a nie jak wskazał Sąd 12 dni (5+ 2+3+1). Stąd też łącznie odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego, przy przyjęciu stawki określonej przez Sąd Rejonowy jako 130 zł winno wynieść 1430 zł. Skoro pozwany wypłacił z tego tytułu 990 zł, to różnica wynosi 440 zł i to ta kwota, a nie kwota 570 zł, winna stanowić kwotę zasądzanego roszczenia. Ponieważ różnica pomiędzy wyżej wskazanymi kwotami wynosi 130 zł, i to ta kwota stanowiła przedmiot apelacji, apelację jako uzasadnioną należało uwzględnić po myśli art. 386 § 1 kpc, zasądzając w miejsce kwoty 570 zł kwotę 440 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 maja 2015r. do dnia zapłaty. Konsekwencją dla niniejszego stanowiła zmiana rozstrzygnięcia w przedmiotu kosztów postępowania. Łączne koszty procesu wyniosły 436 zł. Proporcja wygranej przez powoda procesu wynosiła 53 %, winien on więc ponieść koszty w wysokości 204,92zł, skoro poniósł 239 zł, należnym był mu zwrot różnicy od pozwanego w wysokości 34,08 zł. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono po myśli art. 98 kpc w związku z art. 108 § 1 kpc , zasądzając na rzecz pozwanego, którego apelację uwzględniono w całości kwotę: 150 zł na którą złożyły się: 30 zł – koszt opłaty apelacyjnej i 120 zł koszt zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.